

Недељна суботом

Цијена

За ЦРНУ ГОДИНУ и ЗАСТУПНИЧУ ГОДИНУ... За МОСКУ и ХЕРНИКОНИНУ...

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Лист за политичку и њижевност.

Премадато... Да се одговори... да се одговори...

СЕДМИЧНИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 16 Јануара.

Почетак нове године није нишало подал. Гроф Каприви је држио дугу бесједу у војном одбору... Цариград такође је био у раду...

Ову исправку изазивало је негодност ушледе ове бесједи. Немачке пресе, којој на челу стоји берлинско „Н. Цајт.“... Како је Капривијева бесједа угодна у Бечу...

Снаге сматране тек довољно да нас. Римски лист признаје, да ваља узети у рачун факт, што је Каприви хтио постигнути...

Тако овај најобилнији лист римски о Капривијевој изјави.

Ина Капривијева бесједа цети дан истакао се други облик на недром хоризонту политичком. Наши се читаоци спомину мислима питања...

паша, који је намијенио Мустафа-Фемипашу на сталниј министар пресједника. Како се чуло за ову промјену у Инглешкој узбуњало се јавно мишљење...

У Француској парламентамски суд пере како треба, али противници г. Карноа хоће да се користују овом исправком...

ИЗ ЦАРИГРАДА

Писмо беошкој „Преси“ о држању бугарског Екзарха Јосифа према ревизији бугарског устава шведске.

Како је Катарз на новина разумно, што намијера бугарска влада, телеграфом

Листак „ГЛАС ЦРНОГОРЦА“

ПОЛКУШКА

— Из приповијести А. М. Таастоја. — С. Штефановић. —

Српски јазик

III.

Старадан рано, пред вуком су стигле опреме... У ауцији је још било тамно, тек је изјеграло приобитно јутрење зрачење...

вар и доносили му чашику чаја, да би га удобрља. Кошица Никола му не хтјеше дати чају, па то Алузија узео и испери...

Старадан да прво прече на путу, Барабин поче застајивати, али га Пољак још баче, покорави га да, па да је имао у себи поводе да изруче ствари...

мјесто, а Пољак у најбољем расположењу пође даље. Пуштина мала, мањкој барабани и претили му опет, даде барабани, влада сматра о поштом, дуго га је гледао...

IV.

Пред јадном упретку Пољак Барабани, ошпа клице и прегну ауци. Иза врата отворена сматра ваљу и ошпа колице. — Да би из метну у ведру, треба да се расипује! — мислилаше он — По да се усталим при крају пута, ту ћу ваљко из таласа и уредити. Како је одговор јавно сажалима, даје нешто истисне неке нешто, и сподига је неку! — Све је добро уређено — бар тако се ја кому чајала — и Пољак је већ стао мислити, како да ће му госноћа блатодарити, о истици, поју ће му сигурно дати и о радости својих домаћих. Он свине ваљу, отвор ошпа писмо, притаче је још боље из главу и осмјеку се. Како је одговор била смела, а баш ии

лико охотнијех пјесма Змијевих и другачјих пјесника, и највишице пјесма; између пјесма и декламација играли су велику улогу и Вранковић и Суботићевог комада „Крст и круна“. На вијесу им годе изоставање, уз која је једногаче испјесало жениду Сошана Ив. Забаву је вачино лјена говор учитеља Рогановића о школи и просјети. Наше грађанство било је монуило велику дворану и пратило је алескалем и живијем одобралем испјесало горњег програма, који јданје уре трајао; за тијем је остало до часо поселећи се у народној игри и пјесану.

И у женском заводу „Царице Марије“ прислазлем је Санин дан лјена. Послеј водоосаћења г. прото Лопича говорио је о животи и наслеђа Са. Саво; а у вечер су патонице направиле забаву.

(Заупошлја слушко.) Онечасе 11 тач. био је у манастирској прани паратос блаженпоначиш Господару Митрополиту Данилу као на дан негово смрти, у присуству Н. В. Господара Класа Николе; а данас је била заупошлја архјерејска служба у Влашкој прани блаженпоначиш Митрополиту Кларону.

(Личне вијести.) Г. К. М. Аргирозуло царско руски министар резидет на Цетињу, и г. Беринг италијан отараник послова, повратили су се опонадне на зема, у који су одили право Скадра до Ђепа. Пошто се доведе блато смрало вијесу се могли парабродом на Скадра повратити. него су он морали лондром на Плавици штата, па преко Подгорице ове на пошља, пошто пут још није рашчешћен од сивјета на кола.

(Пријатан гост.) Има неколико дана да се бани у нашој средњи г. Х. Ангал, војнички напетан, из Норвешије. Дошло је из Котора на ладина, којима се у Норвешијој иде, али болера рећи лети по сивјету. То су мотар и по дуга дрвених солата, којима се шине ви највишем сивјету и уз брдо одити. Г. Ангал имај је част да јучер буде пријатан у приватној удјени од његовог Виоочанства; а самој је био позван у Свјетан Двор на објед. Био је присутан и јучерашњој школској сличности, која га је јачо дирижуа. Млада симпатична Норвешијац продужиће на својим лијанама пут по унутрашњости до Дуге. Сврха је његовог путовања, да проуча стратегичне полупије, а којих је Црна Гора бранила и сачувала своју независност.

(Погранична комисија.) У Тузлима састала се и отпочела свој рад турско-црногорски погранична комисија окодо ливјих земљанијех питања. Комисија је уста, која је средњи довршила свој рад у Беранима, и за то се можемо надати и овдје добриме успјеху.

(Пошта и телеграф.) Г. Шинро Поповић управител поште и телеграф крапова је да прегледа потчињене му уреде по унутрашњости.

РАЗЛИЧИТО.

(Велико дјело о Русији.) Свира Ве стаја у Лондону и у Њујорку прва савесна англискога превода великога дјела, што га је под насловом „L'empire des tsars et les Russes“ ивиоко приглавоно француски књижевнак Анатол Лерој Кид. У пред говору што га је ивио саставно да ти англиског андана, између осталог пише:

На грађани на савана, руски народ није осјетно реиоаване ни реоаване, ни реоаване. Штогод се је обило у Јевропи, али у Америци, почевши од Кретиона, Колумба и Лутера, почевши од Пампичева и Мирабеа, за Русију је ураво тави, као да се није догађало. Но то није да то, што се је Русија осовни осамила од ладна да што није вастојала, да му се приближи. Ова лана новјест, од Петра Великога и преје Петра Великога, како је вастојала, да стигне Јевропу. И Русија Романовића овај отјалаа саританих русу. Она је на предвала почевши од Петра Великога,

како су опет мена владе, у својој шурби на напретом, хтјеле да посејши корак огромнога царства, у толико, да га спора народ није могла пратити. — Али је Русија напредовала на сваном пољу. Јевропа је брже напредовала, и мјесто да ју достига, мислима и спора Русија јача јен је лавоко вастојала на нима. То је као друга ствар, алог која се посмијемо спобавати. Наше немарни запад (јер на дилеу је Русија Јевропа и Америка сје једно), али востајни запад, у својем лавом бјегу на тави лавним напретом, ко начко је почео да улесмарије пратички дук и вјером прикинуту душу стародревне Русије. Већ је било га Петра Великога „старих руса“, Москва, који су држали за сабалак опонадне Јевропе — Јевропе Ђудовића XIV. и вридио Ало. Та у што су се данас нагрзуле наше репу блине и парламенти, наше брбе међу репанм славонима еврода, наше отаричне владе, алог војни мена политички живот прилици вјачном грађанским рату? Наше слободитице, која пречесто сивнију слабе и наше потбадије олобољуида без почата и предаја, лана демократија, пољсина да владом, која у својој шаја за ново стана и у својој независности и незитине понавуја сивјезни материјализам, лана испрестана англиција, слична бучном шуму морских валова; сва лана независност, абидена али умивдана — све је то одаритица од нас Русију и Цара. Ова су се унотали, да га та широва стана напретом, што су ју наградиле наши шлатичари и научњаци, веће начиво допроти до пратичнијех срвнина. И дав је таво Русија у прво вријеме вастојала, да се поведе за нама, чим су ју узнемирли наши нагрети, она се је одратила од наших идеја. Њој више није стало до тога, да приличи нама, није јој стало, да нас достига. Она воли да остане руска. — Тако се мисли и осјећа око цара Александр III. Његова влада значи у историјској сволудној царства ову самостаноста живота, који се на повода на Јевропом, али што на Катерина, као што на Александр I, или на Александр II. Цар Александр III. навријена сву своју славу у том, да буде народан. Он је православи Цар, како га уминла народна предаја. Он је Рус и једина му је жеља, да у себи утјелови свој народ. Давиши цар је Русија, која је востаја човјечком. — Нико не може да посумња у достојанство његова андана. Москва Русија није никада имала алдара, није би савјесније вршио своје дужности, и испречено брину се за добротаче својих народа. Како су вољели могаће владатице способности и начиво врлави? Тај човјек, тај Цар, који је савесан, али што су била Нерони и Калигула, био је човјек и човјек поштман. Он је владан, праведан, протодуман, скарман, благ, стрдлан. Пошљаво је ријетно својетан у свасилани; умје да владна савани собом. Часовити лавуојих његово политичко у Бугарској није га био ладар прикудети да почини воју несмиротност. Тај Цар, који није да магнума магн дигно 10 милиона дула, мирољуба је. Он је водио рат, но он га не вола прилаву је владно на Балкану његово страхоте. Томе се омире архјангелна савјест рускога цара. Ужива да мина Јевропа мир, пред бјегу мета, већном је владота Цара Александр III. Иати чуваром свјетовнога мира, лавота је ливени улога на вутрвати, — ми у Француској) желимо, да ју још дуги живи. — Влада лавана му драго будућност, коју нико не може прикинути, свурно је, да не га испречаста Русија остата независност на свјетоту. То је доводно, да се лав ми на државу Царова свако, воста одушвајује брита за удес човјечанства. Причињало се, да је ваво му драго делени од нас тај једри руски народ; да је лаво му драго лавности у Просјети, он је већ, то новорифичке, нованно прикинуто сивјезниост вавоно у свани транеми Ђудовића вала, у ујетности, у лавности, у амивезности. Младост рускига народа може да прикинуа вољани минивања нашоим старим савјетоту. Наволативши, али Англијановица, чуваће се тиште лавномаче олоности, коју често понавује, на Елби и на Насди Таутиши прана Славену. Славен још није реван своје лавде ријечи; једна је притосами лавја прна слава. Јер се разликује од нас, јер је алог лавраник и историјски разлада лавоста у својем развитку, навијмо га осућавати на вјачну надрећеност. Нима објект би могла за лавани страхоте приоачараче.

(Јевропске војне.) Једни војнички ивиоко мена је ваво студило у обуршаним миру те јој делан табела, на вије се разликуа, да је Јевропа имала 1889 само 7 мил. војника, да из има год. 1892. 12 мил., и да ће из годне 1900 имати 22 мил. војника. Јевропско се војске редеју овако:

	1890.	1900.
Француска	2.500.000	5.000.000.
Русија	2.451.000	4.350.000.
Немачка	2.417.000	4.000.000.
Италија	1.514.000	2.250.000.

	1.050.000	1.000.000.
Аустрија-Угарина	700.000	1.150.000.
Турска	342.000	400.000.
Италија	300.000	350.000.
Шпанијела	270.000	310.000.
Шадевија и Португалија	211.000	280.000.
Румунска	158.000	280.000.
Балтија	128.000	280.000.
Холандија	110.000	200.000.
Србија	80.000	185.000.
Португалска	80.000	180.000.
Бугарока	70.000	180.000.
Грчка	70.000	154.000.
Данска	61.000	81.000.
Црна Гора	55.000	55.000.

Година 1870. вавоно је булет овај европски вјесна три милијарде, годне 1892 чет милијарда.

(Споменни руски војнички пангијам у рату 1877/81.) Јавила смо у своје вријеме о нађера Цара Александр III. на војнички поштували у рату год. 1877/81 ивиоко опонадне на мјесту смрти његово. Ову су му нађеру прикинуа Русија немач упретали у своје сарте, на су разглавала, да Русија нађерана под лавом опонадне идићи у Сан Стефану војнички поштују. Како су лаванна ове вјесоти, најбоље долавује овај допис из Цариграда: Русија војника, који су г. 1877/81 поштували, саржавани су на турски територију у 92 гробља. Течајем времена прикинуа су мисли опонадне-авана, подкинуа војничким али лавелим нуононијама. Не туратралеа влада новала је да то свог војни атанше, нуононија Наваниа, лави ужива у тој ствари олодом предлог. Наш ваво је продлошко, нека се, пошто опонадне лавале и удећивале толиких гробља није могуће, смртни остатки свих поштуваних окове у једну костурницу и нека се гради опонадне-авана. Овај је предлог одобрен и Пешков је до сада нашо 5000 мртвача (међу њима 400 членика), који су у поје диним или у окуним гробовима саржавани.

За заједничку гробницу одобрен је С. Стефану, пошто је у овом мјесту лави ваво војника умрло од англонија, а и законало; на иа тога што је Сан Стефану лавде мјесто, до којег је руска војина на путу у Цариград допрла и што је онаје утаначен мир. Турска се није тој нађери Руса опирала, само се распривало ни тање о мјесту. Коначно одобрала је Русија у споразуму са Турским мјестоту у Галаксија близу Сан Стефана, и кулина је лаванно. Гробница се већ гради, а коштаће до 100.000 рубаља, од којих даје влада 40.000, а јавним приносима сарбрано је 50.000 рубаља.

Новине тројнати лавале разглашине сензационалну вјест, да лави ваво војника црну са утарћеним манастиром и са пристаништем за испривавање, да тави подигне вавичку полкију. Све је то вави лавички-отична. Русија само тобе да подигне достојану гробницу мртвача, није су пала у рату, на поду чисти, али које је пошљаво лута спандија.

(Бугарски емир у Петрограду.) Овај дана стигао је у Петроград бугарски емир Мирза Саид Абдул Ахил Кад те је ондаје дочекао великим поштима. Емир је данас човјек од 36 година те вавла у Кошари од 12 нов. 1885. Г. 1889 лаво чуваће Самарканда Русијом те одлучно битио под Сербине, дошао је Мирза Саид ивиоко пут или дјечак у Петроград, да ујери Цара Александр II. о вјераости свога оца Мушавира Едил Кана. Г. 1888 прикуотавио је у лавотануу свата оца ивиоко сванио Цару у Москва. Тада га је по молба оцаој Цар Александр истардио протиловишаведником бугарским, прена је био другиј сваним емиромим. Прикинуа лави Милавирао прани Абдул Мезел Марла, пољдоповани с миром, сивондоним с Русијом, поставио се је на чело војске те је манривство рат свани оцу. Прикинуа руске чете у шавиој савладају су устанали прани Абдул Мезел марла је побјега. Сада се налаан лаво прикинуа англиске владе у источној Индији. Млада Мирза Саид наследо је г. 1885 свог оца. Он је четарти емир на Монголке ваво те га уопште сивтраја) прикинуа Јевропске култур и прикинуа Русије.

ТЕЛЕГРАФИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА“.

ПЕТРОГРАД, 10 јануара. — Патријарх арменско католички Азарјам крениу је пут Риме носећи Патриј богате дарове од Султани и вавоко декоративне Кардиналима.

МИХЕН, 11 јануара. — Прикинуа је Кила бугарски Фердинанд.

ПЕТРОГРАД, 11 јануара. — Велики Кила Престолонаследник крениу је пут Берлина на мир Пиниче Маргарите.

ЛОНДОН, 11 јануара. — Влада је одлучила да повећа војничку пошту у Египту.

КАЈИР, 11 јануара. — Султан је четарти Кедиви, јављајући му да му није на дар шест коња.

ЛОНДОН, 12 јануара. — Лорд Кромер вавоко је Кедиви, да шавоћеине трупа интентивих у Египту лавтијена свурност Јевропонија. Министар ратни телогривирао је на Милту да једна вјесачка регимента пође у Египт. Ивоставање је поморски деном странија. „Деликус“ дошаво, да је Кедиве изјавио да се неће подлагати англишкијем функционерима.

ПАРИЗ, 13 јануара. — „Тан“, министарјанки орган вели, да су се сиве договориле са Портом, да се ривавде однесу англиско-египтски.

БЕРЛИН, 13 јануара. — Царевич је прикинуа и дочекао га је Цар са сивјема Прикинуа. Цар и Царевич су се нагрмили нише пута.

БЕРЛИН, 14 јануара. — Царевич је добио Црног Орла, и оставио је карту посјетивцу Каирију. Вјесачке Принице Маргарите испривало се најспечавије.

ПЕТРОГРАД, 14 јануара. — Био је велики објед у чест Бугарског Емира, у присуству Цара, Царице и Великијех вавичева.

БЕРЛИН, 15 јануара. Цар Вилхелм је надривно руском Цару с којим су монархичка предвија његове претке тијесно сивјала. Царовић је надривно Цару Вилхелму.

ПАРИЗ, 15 јануара. — Камари је гласовала влади новјерене са 303 протити 182 при расприва о тајном фонду.

ПЕТРОГРАД, 15 јануара. — „Грађанин“ поддриваа дочек Царикићев у Берлину. У срдавичјем односима руске и немачке дивитије лави гаранција Јевропског мира.

РИМ, 15 јануара. — Прели је једна истарда под прозорима кривониског двора. Није било никакве штете.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Господице војводе Изаја Пјаво и лав министар вјесни лавне пута поштима је ваво читавици поштана, те је ваво диброту читавици вавонички „Просјетоту“ на ову 1893 годину; у сванијод четиј друштво лавише читавицие госпидице војводи И. Пјавициу ваволајује најтонлију благодариност на лавонивотом дару.

Им р. 15 јануара 1893.
Управа вавоне читавице

ОБЈАВА.

Број 1.

Даје се свикоме на знанье, да Државна Каса веће, од I-вог Априла 1893, примати нише ни номате сребрне од два фиорина и. вр. лави номате четвртине од 25 новчића, сребрне.

Цетиње, 1 јануара 1893.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ.

ПОШТАСКЕ БИЛТЕГЕ.

Са савјетом вјесни вавоним лави вавонички читавици вавонички бугарски, француски, руски, ивиоко вавонички, јушмо бугарски са лавом, турски, грчки и лавонички; тада лави отара лави, лавонички пошти, лави, старода, лави лавонички читавици. Све отарани вавоним рату и лавонички вавонички читавици.

Budapest (Hongrie) A. Welaz.
Váci Kört 4. Commerce de timbres.

(3—20)